

Δύο Προγράμματα για τη Θρησκευτική ελευθερία στην Ευρώπη [1ο Μέρος]

/ [Πεμπτούσία](#)

Ελευθερία στο θρήσκευμα: Τα προγράμματα « Η πίστη μετράει» και «Πες το στη μητέρα» του Ηνωμένου Βασιλείου μάς προσφέρουν ένα πρότυπο για το πώς μπορεί να προωθηθεί η ελεύθερη άσκηση της λατρείας στη σύγχρονη Ευρώπη.

Ζούμε σε μια Ευρώπη η οποία προωθεί όλο και περισσότερο τον κοσμικό της χαρακτήρα. Η κοσμικότητα θεωρείται η εναλλακτική λύση στη θεοκρατία (η οποία κυριαρχεί ως πολιτική μορφή διακυβέρνησης σε κάποια Ισλαμικά κράτη), ως ιστορικό επακόλουθο του Διαφωτισμού και ως απάντηση στην σύγχρονη πρόκληση της πολυ-πολιτισμικότητας εξ αιτίας της μετανάστευσης. Η κοσμικότητα θα έπρεπε να διασφαλίζει τη ελευθερία στο θρήσκευμα με την έννοια του δικαιώματος του ανθρώπου να πιστεύει σε όποιο Θεό θέλει (ή και σε κανένα Θεό), να εξασκεί τη θρησκευτική του λατρεία χωρίς εμπόδια και με κανένα τρόπο να μην υπόκειται σε διακρίσεις από το κράτος εξ αιτίας του θρησκεύματος ή της αθρησκίας του.

Πηγή: www.businessinsider.com

Ωστόσο, η σύγχρονη Ευρωπαϊκή κοσμικότητα έχει μετατραπεί σε μια εκστρατεία απελευθέρωσης από τη θρησκεία: Τα Ευρωπαϊκά κράτη και οι πολίτες τους δεν πρέπει να έχουν καθόλου σχέση με το Θεό, την πίστη, τα θρησκευτικά δόγματα και σύμβολα. Ο Θεός πρέπει να εξοστρακιστεί από την δημόσια ζωή και να περιοριστεί στην ιδιωτική και συχνά μυστική σφαίρα των δραστηριοτήτων κάποιου ατόμου. Αν η θεοκρατία είναι καταπιεστική επειδή οι θρησκευτικές ηγεσίες διοικούν σύμφωνα με τη δική τους ερμηνεία για το ποιο είναι το θέλημα του Θεού και την επιβάλουν σε όλους, το ίδιο κάνει και ένα σύστημα διακυβέρνησης που επιβάλλει τον ακούσιο αθεϊσμό. Εβδομήντα χρόνια απολυταρχικού κομμουνισμού όπου επιβλήθηκε η αθεΐα και απαγορευόταν η ελεύθερη θρησκευτική λατρεία θα έπρεπε να μας είχαν συνετίσει.

Επί πλέον επειδή ο Διαφωτισμός επέτρεψε στην ανθρωπότητα να πειραματιστεί και να εμπιστευτεί την επιστήμη αυτό δεν σημαίνει ότι οι κοινωνίες πρέπει να αποδέχονται μόνο την επιστημονική γνώση, και αυτό που αποδεικνύεται εμπειρικά με μοναδικό γνώμονα τα επιστημονικά μέσα που υπάρχουν, αποκλείοντας την πνευματικότητα.

Μπορούμε δηλαδή να προσθέσουμε σ' αυτό που είπε ο Αϊνστάιν ότι 'δεν μπορούν να απαριθμηθούν όλα τα πράγματα που έχουν σημασία, ή να μετρηθούν και να αποδειχτούν μέσα στα επιστημονικά εργαστήρια'. Και κάτι τελευταίο αλλά όχι

λιγότερο σημαντικό: Η κοινωνία δεν μπορεί να γευτεί την ειρήνη με το να κλείνει τα μάτια μπροστά στους πολιτισμικούς και θρησκευτικούς δεσμούς των πολιτών αλλά με το να τους αγκαλιάσει και να αρχίσει ένα αποδοτικό, εποικοδομητικό και συνεχή διάλογο μαζί τους.

Η κοσμική προσέγγιση πολλών Ευρωπαϊκών κρατών έχει προκαλέσει προβλήματα. Πολίτες εκδιώχθηκαν από την εργασία τους γιατί φορούσαν σταυρό ή εξαναγκάστηκαν να κρύψουν αυτό το σταυρό στο εργασιακό περιβάλλον. Τα ίδια προβλήματα αντιμετωπίζουν και οι πιστοί άλλων θρησκειών. Γενικά τα μέσα ενημέρωσης παρουσιάζουν τους πιστούς ως οπισθοδρομικούς ανθρώπους που αντιδρούν ενάντια στην πρόοδο και την επιστήμη. Σε κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες η πολιτική 'Ενάντια στο Θεό' έχει οδηγήσει σε εξάρσεις βίας έναντι των πιστών. Παρόλο που φαίνεται ότι τα θύματα τέτοιας βίας είναι μέλη άλλων θρησκειών, εν τούτοις αφορά και τους Χριστιανούς. Πρώτα απ' όλα γιατί θυματοποιούνται άνθρωποι και αυτό είναι απαράδεκτο, και δεύτερο γιατί εκτός από τους μουσουλμάνους και τους Εβραίους μπορεί να έρθει σύντομα και η σειρά των Χριστιανών.

Έχουν αναληφθεί διάφορες πρωτοβουλίες για αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι σημαντικές για να βοηθήσουν τους Ευρωπαίους πολίτες να κατανοήσουν το πρόβλημα, να το επιμετρήσουν και να αντιδράσουν στο πλαίσιο του νόμου. Το απόσπασμα που ακολουθεί τιτλοφορείται «Η επιμέτρηση και η παρακολούθηση του στοχευμένου μίσους έναντι των πιστών είναι αναγκαία» έχει συγγραφεί από τον Ιδρυτή και Διευθυντή του οργανισμού «Η Πίστη μετράει» Fiyaz Maghul και παρουσιάζει ένα τέτοιο πρόγραμμα που λειτουργεί στο Ηνωμένο Βασίλειο.

« Πριν από τρία χρόνια αναπτύξαμε και εγκαινιάσαμε το πρόγραμμα 'ΠΕΣ ΤΟ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ' ύστερα από δέκα χρόνια διαμαρτυρίας εκ μέρους των μουσουλμανικών κοινοτήτων του Ηνωμένου Βασιλείου. Αυτοί συνέχισαν να αναφέρονταν στο γεγονός ότι η Ισλαμοφοβία και το μίσος έναντι των μουσουλμάνων επηρέαζαν τις προσπάθειες για ενσωμάτωση και την ευημερία αυτών των μουσουλμανικών κοινοτήτων. Επειδή οι μουσουλμανικές θρησκευτικές αρχές και οι πολιτειακές αρχές πρόσφεραν μόνο κούφια λόγια, αποφασίσαμε μέσω του οργανισμού που επεκτείνεται σε πολλές θρησκείες 'Η ΠΙΣΤΗ ΜΕΤΡΑΕΙ', να μετρήσουμε και να παρακολουθήσουμε την έκταση του προβλήματος για να μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε. Πιστεύαμε επίσης ότι τα θύματα του θρησκευτικού μίσους, στη συγκεκριμένη περίπτωση των μουσουλμάνων, χρειάζονται στήριξη, συμβουλή και βοήθεια. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαμε επίσης να αναπτύξουμε τη βάση δεδομένων για επιμέτρηση του προβλήματος.

Γνωρίζαμε επίσης ότι πολλοί θα αμφέβαλλαν για την ύπαρξη τέτοιου μίσους, θα μας κατηγορούσαν ότι ενδυναμώνουμε τη έννοια της θυματοποίησης και γενικά θα υπέσκαπταν αυτή μας την προσπάθεια. Μερικοί από αυτούς ανήκαν σε ακροδεξιά κόμματα ή ήταν ακροδεξιοί κοινωνικοί αναλυτές, καθώς και αυτοί που γενικά φοβούνται τους μουσουλμάνους και οπαδούς άλλων θρησκειών, και θεωρούσαν αυτό που έκαναν ως μια προσπάθεια επίθεσης κατά του Ισλάμ και των μουσουλμάνων. Ωστόσο υπήρχε και μια άλλη ομάδα που αντιδρούσε στο έργο μας- αυτοί που αντιπαθούν τη θρησκεία και αυτοί που αντιπαθούν αυτό που κάνουν οι πιστές κοινότητες.

Αυτή η ομάδα είναι πολύ δραστήρια στην Ευρώπη και δεν μπορεί εύκολα να παραμεριστεί. Ούτε και θα έπρεπε, γιατί οι σκέψεις τους μας καθοδηγούν. Κάποιοι ειλικρινά αντιπαθούν την οποιαδήποτε μορφή πίστης γενικά. Άλλοι θεωρούν την πίστη ως κοινωνικό πρόβλημα που προκαλεί πολέμους και βία και επομένως πιστεύουν ότι οι κοινότητες πιστών ενδέχεται να έχουν προδιάθεση για εξτρεμισμό και μισαλλοδοξία. Άλλοι εκλαμβάνουν κάποιες ειδικές θρησκείες ως 'απειλή' και πιστεύουν ότι οι οπαδοί τους πρέπει να περιθωριοποιούνται ώστε σταδιακά να καταστούν στα μάτια του ευρύτερου κοινού ως άνθρωποι στους οποίους αρμόζουν λιγότερα ανθρωπίνια δικαιώματα. Τέλος υπάρχουν και αυτοί που πιστεύουν ότι η θρησκεία και οι οπαδοί της είναι 'οπισθοδρομικοί', 'παρanoiικοί', 'παράλογοι' και γενικά προβληματικοί για την Ευρώπη.

[Συνεχίζεται]